

Nr 93.

Av herr **Lindhagen**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till kyrkliga ändamål.*

Vid senaste riksdagen tillät jag mig såsom ett uttryck för det outsägliga behovet hos många människor av en ny politik framlägga en tämligen vidlyftigt motiverad framställning i detta syfte. Den utmynnade i en hemställan:

att riksdagen — dess menige — måtte i dessa stora brytnings-tider förnimma samvetets röst, som bjuder, att de gamla sanningarna, för vilkas förkunnande om söndagarna till allas efter rättelse årligen av stat och kommun beviljas stora summor, även måtte komma till heders i vårt vardagliga politiska liv, i regering, riksdag, ämbetsverk, partiorganisationer, press och annorstädes;

samt att riksdagen — dess menige — ville giva ett beslutsmässigt uttryck för denna sin förnimmelse genom en uppriktig anmodan att regeringen måtte sammankalla olika rådslag för självprövning, på vad sätt statens förkunnelser i kyrkorna om söndagarna må kunna omvandlas till praktisk politik under vardagarna och sålunda någon gång leda till att det svenska folket och dess representationer i vad på dem ankommer, söka att genom själarnas kultivering och ekonomiska omdaningar på samma gång förvandla alla människor till en enda broderlig mänsklighet utan klasskillnader.

Med föranledande av denna framställnings tankar erinrades vid behandlingen av åttonde huvudtiteln i kammaren under punkten om anslag till kyrkliga ändamål att dessa anslag av riksdagen beviljades årligen tämligen tanklöst. Detta är dock det enda anslag på budgeten, som icke avser att främja ensidigt materiella ändamål eller teknisk bildning utan även andliga värden och främst vad man kan kalla karaktärsdaningen. För det ändamålet kräves nu av prästerskapet att predika och föra ut i livet de gamla sanningarna som äro revolutionerande både i ekonomiskt och andligt avseende. Det penningbeviljande, som även i år skall här försiggå är, så vitt jag kan förstå, en sådd på hälle-

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 3 saml. 31 häft. (Nr 88—93). 3

berget. Penningarna användas blott till andaktsstunder, söndagsgudstjänster och andra högtidligheter. Resultatet ser man i världskriget, inbördeskrigen och våra omhuldade vapenrustningar för att nu ej tala om det eviga slagsmålet exempelvis här i kamrarna mellan intressepartierna. De förenämnda kontanta uppoffringarna ha icke utövat något märkbart inflytande på det praktiska livet.

Under sådana förhållanden förefaller det mig, som om vi någon gång borde börja rannsaka oss något själva och se till i någon mån att pengarna verkligen fruktbart användas för det stora syftet, som så högt överskuggar allt. Det behövs en andlig revolution vid sidan av den materiella. Utan den förre lärer all ekonomisk ävlan, även om den helt stödes av våra brutalaste instinkter och mest förfinade intellektualism, dock knappast komma längre än fram till sina kryckor.

I livlig förnimmelse av detta förhållande tillät jag mig vid behandlingen av förenämnda anslag även göra en kontemplativ hemställan. Talmannen vägrade emellertid att framställa proposition på yrkandet såsom icke stött på någon motion eller av utskott behandlat. Jag skyndar mig därför att nu motionsvis hemställa ånyo såsom en opinionsyttring:

att riksdagen vid behandlingen av *det under åttonde huvudtiteln begärda anslaget till kyrkliga ändamål* måtte godtaga det allenast, under uttalad förväntan, att den andliga vägledning och själavård för folket, som därmed avses, icke förblir en tom dekoration vid gudstjänsttider och andra högtidliga tillfällen, utan att kyrkan tager initiativ till, att de krav på individer och samhälle, som av densamma skola predikas, må omsättas i praktiken och bli vägledande även för den vardagliga politiken i regering, riksdag, ämbetsverk, partiorganisationer, det enskilda livet och annorstädes.

Stockholm den 21 januari 1921.

Carl Lindhagen.